

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

L. II. Quantum præstet ministrare Deo quam Sa-
ranæ, patet hinc. Satan suis præmii loco perpetuos red-
dit cruciatus. Dominus suis ministris æternam gloriam.
Elige iam cui velis seruire. Quia non duobus seruire po-
tes. Matth. 6. v. 24.

F I N I S.

T H E M A XXVI.

Ioan. 17. v. 3.

*Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum verum
Deum, & quem misisti, Iesum Christum.*

D I S P O S I T I O.

Admodum insignis & plenissima doctinis est hæc sē-
tentia, desumpta ex oratione illa omnium feruentissima
& vtilissima, quam Christus proposuit patri in extremo
quasi mortis agone, cum mox postea à suis abriperetur
& traderetur ad necem.

Erudit autem nos hæc sententiola, de summo omni-
um bonorum desiderio & sine fidei nostræ, ostendens,
quid vita æterna sit, quam merito omnes desiderant, &
extra quam omnis nostra spes & salus vana sunt. Mon-
strat nobis tanta mysteria, quæ omnibus omnium gen-
tilium Philosophis & rationi humanæ prorsus abscon-
dita, & incognita fuerunt. Huic itaque quam diligentis-
sime attendamus.

1. Dicemus autem, Quid sit aut in quo consistat vita
æterna.
2. Quinam vitæ huius æternæ consortes sint futuri,
breuiter tantum audiemus.

I. Pars.

In hac quæstione, Quid sit vita æterna, omnia nobis
paucis Christus refert, dicens, Hæc est vita, vt cognos-
cant te solum verum Deum &c. Vno verbo, vita æter-
na ipsa consistit in Vera Dei & filii illius incarnati Iesu
Chri-

Christi cogno-
ta.
i. Requiri-
bus Verus
Extra cui
At sic no-
sum sumus.
Tenus Deu
te. Hoc e
bus, seipsum
decebat esse
Etiam
stus cum P
nus Deus
non exclud
Concilium
vno essent
Cor. 8. v. 3.
Hæc es
petlonis
Trinitate
[Nox
vobis fun
infricari
i. Medi
Cuius offic
a patre ad r
sicut ergo
Christi cog
mediator em
i. Hæc est qu
in etiam ad
Christum.]
Hinc ver
sum bene s
vultu est, si c

Christi cognitione. Singula autem verba sunt ponderanda.

1. Requiritur vt *Deus* cognoscatur. Et is quidem solus Deus Verus habendus, cum quo loquitur.

Extra cuius diuinitatem non est alius Verus Deus.

At sic non excluditur filius. Joan. 17. Ego & pater Vnum sumus. Et 1. Joan. 5. v. 21. idem de Christo filio: (Hic Verus Deus & vita æterna) quod hoc loco Joannes habet. Hoc enim non ita accipiendum est, quasi hic Christus, seipsum filium Dei, & spiritum sanctum velut excludere ab essentia diuinitatis.

Etenim per vocabulum *DEI* Filius & Spiritus sanctus cum Patre simul intelliguntur. Hi enim tres sunt vnus Deus, nec tamen tres Dii. Deinde vocula [*solum*] non excludit Filium aut Spiritum sanctum, sed fictitios Gentilium Deos: & alios omnes qui Dii nuncupantur, at in essentia diuina non comprehenduntur, de quibus 1. Cor. 8. v. 5.

Hæc enim exclusiua [*solum*] non opponitur reliquis personis sanctæ Trinitatis, sed iis duntaxat, quæ extra Trinitatem sunt, excludendis accommodatur.

[NOTA. Arius hoc dicto abusus est, & Deitatem filii ex hoc fundamento negauit. At coram vulgo hæresim illius refutata, non est consultum.]

2. Mediatoris etiam notitia requiritur: Jesu Christi. Cuius officium denotat verbum [*missi*] missus enim est à patre ad redimentum genus humanum.

Sicut ergo Dei notitia omnino est necessaria, ita etiam Christi cognitio requiritur, quatenus illius officium fuit, *mediatorem* sese præbere inter Deum & homines. 1. Tim. 2. Et sicut qui non nouit filium, etiam patrem non nouit: ita etiam ad patrem nemo venit, nisi per mediatorum Christum, Joh. 14. v. 6. Matt. 11. v. 27.

Hinc versus à Ludolpho Chartusiano allegati: Si Christum bene scis, facis est, si cætera nescis. Si Christum nescis, nihil est, si cætera discis.

3. In hac igitur vera cognitione Dei & mediatoris Dei & hominum, 1. Tim. 2. v. 5. Jesu Christi consistit vita æterna, hoc pacto: quod qui sic cognouit Deum, & scit, quod miserit filium suum vnigenitum ad expiandum peccata, vincendum Diabolum, destruendum infernum & abolendam mortem: is iam habet lætam conscientiam, gaudio in Domino perfusus est: & quamuis adhuc subiectus sit calamitatibus, tamen in spe & silentio semper lætus esse potest, & expectat illam liberationem filiorum Dei, Rom 8. v. 19.

Ideoq; Dominus semper vrget hanc noticiam sui,

Hierem. 9. v. 24. Glorietur quod me cognoscat.

Hofe. 6. v. 6. Magis delector cognitione Dei quam holocaustis.

4. Et hac ratione vita æterna iam in credentibus incipit. Jam enim salui sumus spe, Rom. 8. v. 24 & Rom. 14. v. 17. Regnum Dei est gaudium & pax in Spiritu sancto. Et intra nos est, Luc. 17. v. 21. Prope est, Luc. 10. v. 9.

Et hæc quidem cognitio Dei ex scripturis est. Ideoque scrutari scripturas iubet, in qua habeamus vitam æternam, Joh. 6. v. 39. quia ex illis hanc cognitionem haurire possumus, in qua vita æterna consistit. Hoc vero verbum adhuc in speculo tantum ostendit vitam, 1. Cor. 13. vers. 12. Et tamen cœlum sibi apertum videt Stephanus, Act 7. v. 56.

5. Tum autem perfecte reuelabitur, quando cognitio futura est perfecta, 1. Cor. 13. v. 12. 1. Joh. 3. v. 2.

Nihil enim aliud est vita æterna, quam visio Dei facie ad faciem. Quæ est perfectissima cognitio. Sicut vicissim Deum non videre superabit omnia gehennæ supplicia, secundum D. Bernhardum.

Quantam autem felicitatem ex illa cognitione, visione & fruitione Dei simus habituri, id auris non audiuit, 1. Cor. 2. v. 9. Esa. 64. v. 4.

Vnus huius loci erit, vt non imaginemur nobis voluptates terrenas & gaudia huius mundi. Sicut ex Alcarano

carano fingunt Turcæ, fore ibi in vita æterna conuiuia, salutationes &c. Iudæi idem fere sentiunt. At non scimus fore perpetua gaudia, sed in visione Dei, Psal. 16. in fine, & 17. in fine. Quod si cogitamus illam cognitionem & visionem Dei non posse afferre tantum gaudium, sciamus in cor hominis iam non posse ascendere, quid tum futurum & quid præparauerit Deus, 1. Cor. 3. v. 9.

II Pars.

Breuius iam ex prædictis colligi potest, quinam sine futuri confortes vitæ æternæ. Hi scilicet, qui non tantum Deum Patrem, cum Filio & Spiritu sancto, solum verum Deum esse cognoscunt sed & de officio mediatoris Christi recte sunt eruditi: Hæc vera cognitio fidem postulat veram.

Quæ res facit, vt à cœlesti vita excludantur nō tantum Gentes, Iudæi, Turcæ, qui omnes aliquam Dei noticiam habent, & vel ex Creaturis Deum cognoscere (suo quodam modo) possunt, teste Paulo, Rom. 1. v. 19. sed & omnes alii, qui de Christi officio vel plane nihil sciunt, aut tamen veram mediatoris cognitionem non habent.

Vsus huius loci est, vt intelligamus, quare à conspectu Dei & vita æterna excludamus gentium sapientissimos, iustissimos, honestissimos, &c. vt Herculem, Aristidem, Numam Pompiliū, Socratē, &c. quos nonnulli in cœlum collocare non verentur. At quia de eo, qui missus est à patre, vt sit mediator, nihil cognouerunt, salui esse non possunt. Quia extra Christū nō est salus. Act. 4. v. 12. Et nemo venit ad patrem nisi per Christum, Ioh. 14. v. 6.

Sed & Pontificiis timemus merito. Non quidem simplici & miseræ plebeculæ, quæ Christum ex symbolo confitentur, (sed eorum antesignanis & Doctoribus.) Quia illi officium mediatoris data opera conspurcant, & non ipsi soli expiationem peccatorum tribuunt, sed partem etiam meritis humanis adscribunt, &c.

F I N I S.

THE